

Общуването с Бога е силата ни

Ние често даваме сърцата си!

На кого? Кога? Колко често? Защо? Как?

Дадох сърцето си (само) на родителите си, след като дойдох в България и до сега. Родили са ме и са ме отгледали с любов! След като се събуждах, мислех за това какво те би могло да им хареса? Внимавах много за здравословното им състояние. Наблюдавах как се чувстват. Давах им времето си от сърце. Много се стараех те да се чувстват удобно. Много често мислех, какво бих могъл да направя за тях. Вижте какво обаче намерих в Божието слово когато започнах да подготвя проповедта си за днес.

Матей 10:37 "Който обича баща или майка повече от Мен, не е достоен за Мен..."

Започвам да мисля, какво би станало, ако служа на Бога както съм служил на родителите си? Например всяка сутрин да мисля, какво би зарадвало Бог. Всеки миг да действам според Божието сърце, да давам времето си от цяло сърце, да полагам усилия, за да върша това, което Бог желае, да живея с постоянната мисъл, какво бих могъл да направя за Бога? Смятам, че не съм живял по този начин досега. Откровено казано, мисля, че последният месец аз съм дал сърцето си по-скоро на родителите си, отколкото на Бога.

Какво е най-голямата заповед на Бога?

Матей 22:37 А Той му каза: „Да възлюбиш Господа, твоя Бог, с цялото си сърце, с цялата си душа и с всичкия си ум.“

Били ли сте влюбени? Аз не съм говорил с никого по телефона чак до 2 часа през нощта преди да се влюбя в Ким. Много исках да бъда с нея, когато бяхме разделени. Много се радвах, когато бяхме и се радвам когато сме заедно. Много бях щастлив когато споделяхме и можехме да разговаряме. Исках и искам да и създам радост, да се чувства тя добре и да е щастлива.

Какво е любовта? Любовта е, когато се обичаме толкова много, че живеем за другия, когато двама души чувстват сърцата си. Няма тайни, няма колебания и съмнения между тях.

През миналия месец продължавах да размишлявам върху Небесното царство. Трудно е да се влезе в Небесното царство. Следователно аз реших да спазвам Божиите заповеди и да полагам всички си усилия за да стигна в Небесното царство. Обаче след като проповядвах на тази тема, измина около един месец и осъзнах, че имам копнеж за Небесното царство, но това не ми дава сила да победа всякакви изкушения. По-скоро това стана като закон за мен и ми отне свободата.

Сега разбрах. Това е добре, добре е да спазваме Божиите заповеди с цялото си сърце за да влезем в Небесното царство. Но по-добре е да положим всички усилия да общуваме с Бога. Ние хората сме егоисти. Затова ние правим това, което ни харесва, вървим по собствената си воля, следваме пътя на своята собствена полза. Мислим само за себе си. Ако ние не общуваме с Бога, ние трудно мислим за Божията воля и за Божиите дела и цели.

Хората се стараят да дадат радост на този когото обичат. Нека да обичаме Бога реално, не само на теория. Как да общуваме с Бога? Лесно е. Това означава да споделим ежедневието си с Бога. Първо да Му казваме мнението си, мислите и желанията си. След това трябва да слушаме Божия глас. Някой може да счита, че ние сме луди. Защото ние говорим с невидимо пространство и слушаме нещо, което не виждаме, но това е реалността - няма друг начин. Защото говорене и слушане, това са основните неща, които трябва да правим, за да можем да общуваме.

Какво означава да имаме близко общение с някого? Означава да нямаме тайни помежду си, да споделяме най-съкровениите си мисли, да даваме и получаваме взаимно, да не осъждаме. Общуването задълбочава любовта. Общуването с Бога е сила за да можем да победим изкушенията на греха. Ние не можем да преживеем и да победим греховете без да общуваме с Бога. Колкото по-дълбоко общуваме с Бога, толкова по-голяма е силата ни да се откажем от грешния начин на живот.

Общуването с Бога е сила да победим изкушенията на дявола. Нека да положим всички усилия, за да общуваме с Бога непрекъснато. Хора, които имат проблеми, ще се оправят. Убеден съм. Имате ли проблеми? Полагайте всички си усилия за да общувате с Бога. Всичко ще се оправи. Амин.

Има ли някой, който страда от грях, който се повтаря отново и отново? Полагайте всички си усилия за да общувате с Бога. Той може да ни освободи от този грях. Нека да свикнем да общуваме с Бога. Този навик е най-добрият навик в живота. Пожелавам ви да навикнете да задавате въпроси на Бога. „*Боже, в този случай какво бих могъл да направя?*” След това трябва да изчакаме докато Бог ни отговори. Без да имаме решение на проблема, трябва да оставим място Бог да ни отговори. Това е истинското общуване с Бога. Понякога и на мене ми е трудно. Знаете ли кога? Това е когато просякът приближава при мен и проси, иска да му дам нещо. Има момент когато искам да отмина без да гледам тези хора. Ако не попитам Бога, просто мога да мисля така, че тези просяци ме карат да се чувствам неудобно. Но когато просякът проси от мен, задавам въпрос на Бога, споделям ситуацията с Бога и тогава изведнъж мога да погледна към него като към човек, когото Бог иска да спаси. Искам да ви кажа, че да си пълнен със Святия Дух означава, да имаш близко общение с Бога.

Деянията на апостолите 1:8: "Но ще приемете сила, когато дойде върху вас Святия Дух, и ще бъдете свидетели за Мен както в Йерусалим, така и в цяла Юдея и Самария, и до края по земята."

„Когато дойде върху вас Святия Дух”, когато общуваме с Бога близко, „ще приемете сила, и ще бъдете свидетели за Мен”

Когато Исус Христос живееше на тази земя, дванадесетте ученици общуваха близко с Учителя си. Тогава те изгонваха зли духове, те имаха сила да изцеляват болни хора. Обаче след като Исус Христос умря на кръста, те не можеха да общуват с Бога, и не се проявява повече сила в тях и техния живот. Но след Петдесетницата приеа Божият Святи Дух, и отново започнаха да общуват директно с Бога.

Йоан 14:25-26: "Тези неща ви казах, докато още съм с вас. А Утешителят, Святия Дух,

Когато Отец ще изпрати в Мое име, Той ще ви научи на всичко и ще ви напомни всичко, което съм ви казал."

Чрез Святия Дух можеха открито да общуват с Бога. Пак започнаха да правят чудеса. Бяха били пълни със страх, но се промениха и започнаха да споделят вярата си без никакъв страх и притеснение. Това е нашата сила да общуваме с Бога в ежедневието си живот. В Йоан 15 глава, се разказва за лозата и се казва, че пръчките трябва да останат на лозата. Важното е ние да общуваме с Бога реално. Говорете! Разговаряйте с Бога! Споделете мислите си с Бога и слушайте! Както вие споделяте с приятелите си, точно така говорете и с Бога.

Мога да кажа със сигурност: Хора, които общуват с Бога близко и откровенно, ще победят изкушенията, ще имат свобода. И най-накрая ще притежават такива характери: "Любов, радост, мир, дълготърпение, благост, милост, милосърдие, вяност, кротост, себеобуздание." (Галатяните 5:22-23) Алилуя! Амин.